

til at foreligge en Livsgave. I øvrigt indses det ikke, hvorfor en Mand, hvis Formue i det væsentlige bestaar i rede Penge eller let realisable Værdier, skulde have en videregaaende Adgang til at disponere i Strid med sine nærmestes Ret, end f. Eks. en Gaardejer har til at raade over, hvem Gaarden skal tilfalde efter hans Død. Tværtimod har Tendensen i Lovgivningen hidtil gaaet i Retning af at give den sidste større Beføjelser i saa Henseende end den første.

Endelig skal Ministeriet udtale, at det heromhandlede Spørgsmaal paa det nøjeste hænger sammen med Landets øvrige Lovgivning, særlig den arve- og familieretlige. Det er ikke blot et forsikringsretligt Spørgsmaal, og naar den foreslaaede Løsning deraf maa erkendes at staa i Harmoni med den nævnte Lovgivning og ikke vil berede Livsforsikringsselskaberne tekniske Vanskeligheder af nogen Art, kan det ikke erkendes, at disse Selskaber har Krav paa at have nogen særlig Indflydelse paa dets Løsning.

Svenning Rytter.

Bilfeldt.

Landstingets Udvalg angaaende Forslag til Lov om
Forsikringsaftaler.